

IN DE SCHIJNWERPER

Kees Jak:

'Mijn weerfoto's worden door alle omroepen geplaatst'

Na het interview snelt Kees Jak (61) weg om de watertoren in de bliksem vast te leggen, omdat het deze avond niet regent. Hij woont met zijn vrouw Willie (58) op Het Welvaren 10.

Wat doe je voor werk?

Ik werk al sinds mijn zeventiende als lasser/constructiebankwerker. Momenteel bij Zaanlas in Zaandam. Omdat er vroeger maar vier richtingen waren heb ik op de lts, net als mijn broers, voor metaal gekozen. Of het leuk werk is hangt van de klus af. We werken veel voor de Hoogovens. We maken voor hen trappen, leuning en bordessen, dat zijn van die roosters waar je overheen kunt lopen. Maar we maken ook prefab-onderdelen voor bijvoorbeeld grote mengers voor deeg voor bakkerijen.

Waar ben je geboren?

Aan de Dorpsstraat in Assendelft. Toen ik twee was overleed mijn moeder aan leukemie. De oudste was twaalf. Ik was de zesde van zeven kinderen. Mijn broertje Herman heeft nog kantje boord gelegen, omdat mijn moeder toen al geen melk meer gaf. Mijn ouders hadden voor mijn geboorte een kind verloren, die ook Kees heette. Nee, het was geen leuke tijd voor ze. Ik kan er nu wel zielig over doen, maar ik heb er niets van meegekregen. Mijn vader hertrouwde en we verhuisden naar de Delftlaan. Die nieuwe vrouw was voor mij gewoon mijn moeder. Ze kwam van Busch en Dam. Ze was zending in Afrika geweest, maar kon niet tegen die hitte en kwam terug. Haar vader had gezegd dat zij mijn vader met die zeven kinderen maar moest hel-

'Ik heb een tik van de molen'

pen. Van het een kwam het ander, ze trouwden en kregen daarna nog twee kinderen. We zien elkaar soms nooit, maar als we elkaar zien dan is het goed.

Hoe heb je Willie leren kennen?

Via Dansschool DD aan de Langeheide dicht bij het spoor van Assendelft. Tijdens het 'vrij dansen' in Heemskerk dacht ik: die is voor mij. Twee jaar later, op mijn 24ste zijn we getrouwd.

Hoe ben je ertoe gekomen om van die prachtige weerfoto's te maken?

Ik ben mijn hele leven al gek van het weer geweest. Een paar van mijn broers hebben dat ook. Als het ging sneeuwen stond ik als kind al voor het raam. We gingen bij het ijs kijken of het al 'hield'. Spannend, dat hossen op het ijs. Echt schaatsen kon ik niet, maar ik vond het wel altijd leuk op het ijs. Terwijl ik een koukleum was. Ik hou van extreem weer. Als het hard gaat regenen, nou...! Tien jaar geleden gingen Willie en ik naar Samos. Ik had een mobieltje en probeerde de bliksem daarmee te fotograferen. Maar ik was steeds te laat. Dat kon ik niet uitstaan. Ik maakte wel een mooie foto van de regen. Ik las daar dat Jan Visser vroeg foto's in te sturen. Zijn e-mailadres stond erbij. Dat deed ik en de volgende dag zag ik op Samos dat mijn foto was geplaatst. Een hele tijd heb ik foto's naar zijn weersite gestuurd. Op een gegeven moment had ik een mooie foto gemaakt van molen Het Prinsenhof, vol in de zeilen. Die heb ik naar RTL gestuurd. Nou, ik was zo trots als een pauw. Tegenwoordig staat mijn toestel standaard ingesteld op formaat 16:9. Sinds een paar jaar stuur ik ook foto's naar de NPO en weer.nl van SBS6. Bij de NPO willen ze liever lucht zien, terwijl RTL ook wel eens een bloem laat zien die nat is of mensen onder een parasol.

Letten de omroepen erop of jij je foto al op Facebook of Instagram hebt gezet?

Nee, hoor. Soms is een foto zelfs bij twee omroepen tegelijk te zien. Piet Paulusma gebruikt ook wel eens een foto van mij. Soms stuur ik foto's naar diverse omroepen en dan plaatsen ze niks. Omgaan met teleurstellingen heet dat. Er zijn inmiddels al meer dan tweehonderdvijftig foto's van mij op televisie geweest.

Zit jij als je iets hebt ingestuurd meteen klaar voor de buis?

Nou... Ik heb vandaag ook iets ingestuurd en dan kijk ik straks wel even terug, ja. De omroepen zelf

laten je niet weten of ze iets plaatsen. Ik krijg het wel eens van anderen te horen, vooral van NPO-foto's. Vroeger was ik heel trots, tegenwoordig denk ik: o leuk. Op Instagram wordt mijn naam heel vaak gehashtagd. Daar wordt heel veel gereageerd.

Is het een vaste groep mensen die foto's instuurt?

Vaak wel. Hoewel ik ze nooit persoonlijk heb ontmoet 'ken' ik ze wel. Hun foto's dan. Dat heb ik ook. Niemand herkent mij op straat. Dat gaat nu misschien wel veranderen, haha! (Op dat moment laat Willie een screenshot zien van Kees' weerfoto die Fred Eerenberg op Facebook heeft gepost.)

Ik zie op Facebook vaak foto's die je vanuit je bootje hebt gemaakt.

Bij mooi weer tokkelen Willie en ik meestal via Het Prinsenhof naar Wormerveer om daar een ijsje te halen in de Zaanbocht. Of we dobberen gewoon wat op het water in het Westzijderveld. Pelpinda's mee, heerlijk.

Heb je ook fotocursussen gevolgd?

Ja, vooral op technisch gebied. In heb een Canon-camera en heb voor mijn verjaardag een cursus gekregen om alle mogelijkheden daarvan beter te benutten. Als ik een nachtfoto maak zet ik de ontspanknop voor dertig seconden open. Dan moet je camera echt doodstil staan. Regendruppels wil je dan niet op je lens. Ik hoop een keer ook met bliksem naar Het Prinsenhof te gaan. Sinds ik in Westzaan woon heb ik zeg maar echt een tik van de molen.

Wat doet Willie voor werk en hebben jullie kinderen?

Willie werkt in het bedrijfsrestaurant van de Forbo. In het verleden heeft ze elf jaar in De Prins gewerkt. Jeroen (33) woont met zijn vrouw, Riley en Daley in Wognum en Manon (31) met haar man en Finn in Assendelft. Al toen we hier in september 1998 gingen wonen kregen we meteen zo'n vakantiegevoel. In de zomer zitten we achter onder het afdak aan het water. Ook andere mensen zitten daar dan te eten. 'Nou, alle terrassen zitten weer vol', zeggen we dan.

Wat vind je belangrijk in het leven?

Doe gewoon wat je leuk vindt. Ga je dromen achterna. Als je iets wilt in het leven moet je kijken of dat mogelijk is. Probeer prettig te leven, waarbij je een ander niet tot last bent. Mijn moeder zei altijd: Wie goed doet, goed ontmoet. En daar ben ik het helemaal mee eens.

Marijke van der Pol